

अर्हणानिउपायनानि ॥९॥ सर्वलोकसमावृत्तःसर्वैःउपायनप्रदैर्लोकैःसमावृत्तःवेष्टितःपिप्रीषुःप्रीणयितुमिच्छुः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सविमानाघैःद्रष्टुमागतानां देवानां विमानैः सहितानि संलग्नानि अघाणि उपरिभागायेषां तैः ॥ १३ ॥ लोकराजविमानैः इंद्रादिलोकपालविमानैः लोकराजः स्वर्गो वा तत्रत्यैर्विमानैः स्वर्गिणामप्याश्चर्यकरो यं यज्ञ इत्यर्थः ॥ १४ ॥ कौंतेयस्य यज्ञ इति शेषः ॥ १५ ॥ ऋद्ध्या तु वरुणं देवमित्यादेरध्यायशेषस्य तात्पर्यं सर्वांगसंपूर्णो यं यज्ञ इत्यर्थं षडग्निना षट् अग्नयः आरंभणीयः क्षत्रधृतिर्व्युष्टिः द्विरात्रः दशपेयः सप्तपेय इति ॥ १६ ॥ रत्नोपहारसंपन्न इत्यत्र रत्नोपहारकर्मण्य इति पाठेरक्षसां नाशे साधुना कर्मणा युक्तः ॥ १७ ॥ इडा कर्मस्विष्टकृदूर्ध्वं शिष्टहविः प्रतिपत्तिकर्म मंत्रशिक्षाविशारदैः मंत्रेषु शिक्षायां हस्तक्रियायां च विशारदैः ऋत्विग्भिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये

क्षत्ताव्ययकरस्त्वासीद्विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ दुर्योधनस्त्वर्हणानि प्रतिजग्राह सर्वशः ॥ ९ ॥ चरणक्षालने कृष्णो ब्राह्मणानां स्वयं त्यभूत् ॥ सर्वलोकसमावृत्तः पिप्रीषुः फलमुत्तमं ॥ १० ॥ द्रष्टुकामः सभां चैव धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ न कश्चिदाहरत्तत्र सहस्रावरमर्हणं ॥ ११ ॥ रत्नैश्च बहुभिस्तत्र धर्मराजमवर्धयत् ॥ कथंतु मम कौरव्योरत्नदानैः समाप्नुयात् ॥ १२ ॥ यज्ञमित्येव राजानः स्पर्धमाना ददुर्धनं ॥ भवनैः सविमानाग्रैः सोदकैर्बलसंवृतैः ॥ १३ ॥ लोकराजविमानैश्च ब्राह्मणावसथैः सह ॥ कृतैरावसथैर्दिव्यैर्विमानप्रतिमैस्तथा ॥ १४ ॥ विचित्रैरत्नवद्भिश्च ऋद्ध्या परमया युतैः ॥ राजभिश्च समावृत्तैरतीव श्रीसमृद्धिभिः ॥ अशोभत सदो राजन् कौंतेयस्य महात्मनः ॥ १५ ॥ ऋद्ध्या तु वरुणं देवं स्पर्धमानो युधिष्ठिरः ॥ षडग्निनाथ यज्ञेन सोयजद्दक्षिणावता ॥ १६ ॥ सर्वान् जनान् सर्वकामैः समृद्धैः समतर्पयत् ॥ अन्नवान् बहुभक्ष्यश्च भुक्तवज्जनसंवृतः ॥ रत्नोपहारसंपन्नो बभूव स समागमः ॥ १७ ॥ इडा ज्यहोमादुतिभिर्मंत्रशिक्षाविशारदैः ॥ तस्मिन् हितत्पुर्देवास्त ते यज्ञे महर्षिभिः ॥ १८ ॥ यथा देवास्तथा विप्रा दक्षिणान् महाधनैः ॥ तत्पुः सर्ववर्णाश्च तस्मिन् यज्ञे मुदान्विताः ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिराजसूयपर्वणियज्ञकरणे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ समासंचराजसूयपर्व ॥ ३६ ॥ अथार्घाहरणपर्व ॥ ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो भिषेचनीये हि ब्राह्मणाराजभिः सह ॥ अंतर्वेदीं प्रविविशुः सत्कारार्हामहर्षयः ॥ १ ॥ नारदप्रमुखास्तस्यामंतर्वेद्यां महात्मनः ॥ समासीनाः श्रुशुभिरसहराजर्षिभिस्तदा ॥ २ ॥

पेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥

ततो भिषेचनीये हि ब्राह्मणाराजभिः सहेत्यादिकां शिशुपालवधां तादशाध्यायीनानाविधमतभेदोपन्यासपूर्वकं कृष्णशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवस्य महाकाशमठाकाशान्यायेन लयं दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रत्यक्षवत्यैवलभ्योर्थः स्पष्टः अध्यात्मपक्षे तु परोक्षवृत्तिलभ्यतया तत्त्वं दुर्व्याख्येयमितितदेव प्रकाशयते अभिषेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे ॥ १ ॥ २ ॥